

ЦИЈЕНА:
 За Црну Гору на годину 8 перпера,
 на по годину 4 перпера
 за Аустро-Угарску Босну и
 Сербску на годину 12 перпера,
 на по годину 6 перпера.
 За све остале земље годишње
 10 франка у злату, на по годи-
 не 10 франка у злату.
 Предплаћа се прима само у
 годишњим и полугодишњим ро-
 товима и долаже у наплати.
 Поједино број 20 пара за Цр-
 ну Гору, — за иностранство 25
 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant
 régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
 On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA,
 Cetigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12
 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an.
 La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans
 toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Ад-
 министрацији „Гласа Црногор-
 ца“ на Цетиње.
 Доноси се шаљу Уредништу;
 — Рукописи се не враћају;
 — Огласи се шаљу Администра-
 цији и наплаћују се; за сваку
 ријеч или број до пет цифара из
 петит слова по 4 пара, гармонд
 слова 6 пара; широким слова 8
 пара — за први пут, а за сваки
 даљи пут у пола од горње ци-
 јене. Најмањи оглас наплаћује
 се 1 перпер. — Осим напријед
 изнешене цијене од ријечи, на-
 плаћује се по закону о таксама
 још по 50 пара за свако поједино
 оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
 КРАЉИ И ГОСПОДАРУ ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Просвје-
 те и Црквених Послова, ријешили смо и
 рјешавамо:

да се Илији Шобајићу, професору це-
 тинске гимназије, на основу чл. 28. Закона
 о чиновницима грађанског реда огласи
 мјесто за упражњено.

Наш Министар Просвјете и Црквених
 Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 11. децембра 1914. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Просвјете и Цркв. Послова,
 Гаврило М. Церовић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
 КРАЉИ И ГОСПОДАРУ ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Уну-
 трашњих Послова постављамо: Пера Ра-
 чића, досадашњег поштара телеграфисту
 беранске поштанско-телеграфске станице,
 за поштара телеграфисту у андријевичкој
 поштанско-телеграфској станици, по мол-
 би; а Видака Булатовића, досадашњег
 поштара телеграфисту андријевичке
 поштанско-телеграфске станице, за пошта-
 ра-телеграфисту у беранској поштанско-
 телеграфској станици, по молби — задр-
 жавајући им обојици досадашњи чинов-
 нички ранг и плату.

Наш Министар Унутрашњих Послова
 нека изврши овај указ.

Цетиње, 28. децембра 1914.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова,
 Саво П. Вулетич с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ
 Господар отпутовао је јуче на Ри-
 јеку.

— Сјутра, на Нову Годину, биће
 у саборној манастирској цркви све-
 чана архијерејска литургија са бла-
 годарењем, на којем ће присуство-
 вати у паради државни великодос-
 тојници и чиновништво. По служби
 Божјој биће, у име честитања, упи-
 сивање у дворске књиге Његова
 Величанства Краља и Њ. Кр. Ви-
 сочанства Књаза Насљедника.

— Заст. Предсједника Краљ. Вла-
 де и Министра Војног, Министар
 Финансија г. Р. Поповић посјетио
 је на Божић рањенике у пријесто-
 ничким болницама и у име Његова
 Величанства Краља честитао им је
 празнике.

Овдашњи Царско-Руски Војни
 Агент, г. генерал Н. Потапов при-
 мио је ова службена саопштења:

Петроград, 28. дец. у 7.40 у вече.
 У току 26. децембра на цијелом
 фронту нашем није било промјена.
 Једино је продужен упоран бој у
 рејону Тогеле.

На кавкаском фронту, изгледа,
 да су Турци, желећи олакшати те-
 жак положај 10. корпусу, чији о-
 статци хитно одступају испод Са-
 рикамиша, изнова прешли у око-
 лини Караургану у енергично на-
 ступање.

На осталим фронтима нема
 промјене.

Петроград, 29. дец. у 10.5 у ју-
 тро. На лијевој обали Висле дошло
 је само до дјелимичних бојева с
 Нијемцима. Ноћу између 26. и 27.
 децембра и цио дан за тим, Нијем-
 ци су извели узастопице четири на-
 пада у рејону сјеверно од Сухе.
 Сви су ти напади одбијени нашом
 ватром и контра нападима. Код
 Фолварка Доловатки невелик од-
 ред наше војске напао је изненада
 Нијемце, који су се примакли нашој
 линији и засуо их ручним бомбама,
 избацио непријатеља из његових
 шанчева и затрпао их. У рејону
 Тогеле ми смо успјели да продре-
 мо напријед, да заузмемо дио ње-
 мачких шанчева и у њима се у-
 тврдимо.

На аустројском фронту нема значи-
 тнијих промјена. Наши дјелимични
 напади имали су по свуда успјех:
 Аустројанци су са свију нападну-
 тих позиција или побјегли или би-
 ли заробљени.

На Црном Мору 24. децембра
 наша је флота водила ноћну пал-
 бу с крстарицама „Бреслау“ и „Ха-
 мидија“. Послије кратког времена
 непријатељске су крстарице сакри-
 ле се у мрак. На нашим бродови-
 ма није било никакве штете. 26.
 децембра, осматрајући анадолијску
 обалу, ми смо запалили и утопили
 више непријатељских пароброда и
 других транспортних лађа. Коман-
 де потопљених пароброда, у ко-
 лико су се нашле далеко од обале
 примљене су на наше лађе. 26. де-
 цембра наша је флота бомбардо-
 вала Хопу.

На кавкаском фронту у околини
 Караургану продужени су упорни
 бојеви. Турци овдје изводе енер-
 гичне нападаје, које наша војска
 успјешно одбија, носећи неприја-
 телу велике губитке.

На осталим фронтима у току 26.
 децембра дошло је само до незнат-
 не артиљеријске и пушчане палбе.

Петроград — Црној Гори

Петроградско „Новоје Времја“
 под горњим натписом доноси овај
 позив:

Првога децембра биће у Петро-
 граду прикупљање добровољних
 прилога за Црногорце. Стање овога
 малог јуначког народа веома је
 жалосно. Још балкански рат изну-
 рио га је и однио му огромне жртве;
 садашњи свјетски рат — довршиће
 то малаксавање, јер захтјева од
 њега огромне напоре и нове без-
 бројне жртве. Брзо се проређују
 редови црногорских орлова. Они
 се боре у веома тешким приликама:
 у њих је мало муниције, а скоро
 ни мало завојног материјала и ли-
 јекова. А у рат је, у буквалном зна-
 чењу ријечи, отишло све мушко
 становништво: по кућама су остале
 само жене и дјеца.

Дужност је наша, дужност је ру-
 ске публике помоћи Русији оду-
 вијек одане Црногорце, давши свој
 добровољни прилог, колико ко
 може, за његу рањених и болесних,
 за жене и дјецу њихову. Нека Цр-
 ногорци виде још једном, да њих
 Русија не напушта у часовима не-
 воље и патње; да је срце Русије
 велико, и да у њему има мјеста
 сапатњи и жаљењу, не само и је-
 дино за Русе.

Није ствар у томе, што су Црно-
 горци далеко, нити што до нас до-
 пиру само слаби одједи њихових
 мука и невоља. Они су нам браћа
 и по крви и по вјери; они се, осим
 тога, боре за велику општу ствар,
 која је више од половине човјеч-
 анства удружила за један исти
 циљ. А поврх свега тога — њих
 је мало, они су изнурени и слаби;
 непријатељ њихов, и ако уздрман
 налетом наших армија, још је ваз-
 да јак и силан. Па како да се о-
 сјетљиво руско срце и нарочито не-
 одазове тешкој судбини свог мла-
 ђег брата? Помозите Црногорцима
 својим добровољним прилозима.
 Целокупни чисти приход биће пре-
 дан Црногорском Црвеном Крсту.

Ови редови, који потичу из пле-
 мените руске душе, изазивају у на-
 шем народу дубоку и вјечиту за-
 хвалност са најтоплијим молитвама
 за славу и величину, и тријумф на-
 ше заштитнице Русије.

Италија у Арбанији

Поводом окупације Валоне римска „L'
 Idea Nazionale“ пише:

Ми смо скоро заборавили, да
 смо се посљедњих година борили
 у дипломатској борби, не да Ва-
 лону заузмемо, него да је Аустрија
 не заузме; да томе станемо на пут,
 да смо организирали *лакрцију ар-
 банашке независности*; да смо уз
 краљевину арбанашку, тражили ин-
 тервенцију јевропску на Јадранском
 Мору, да се обезбједимо од аустриј-
 ске експансије. Заборавили смо и
 колико су нас политички а још
 више морално дошле ова аустриј-
 ска пријетња и наш страх.....

Потешкоће, опасности, понижења
 наше арбанашке политичке прош-
 лости, морају нас поучити, какву
 вредност војну, политичку и мо-
 ралну даје Аустрија мјесту, које смо
 ми заузели. Још се спомињемо о-
 бјесних чланака у „Oesterreichische
 Rundschau“, којима барон Хлумец-
 ки, званично перо арцидуке Франца
 Фердинанда, са висине опомињаће
 Италију, да батали аспирације и
 националне, и територијалне, и еко-
 номске на сјеверној обали Јадран-
 ској, која у целини и искључиво
 припада Аустрији, тврдећи, да је
 посјед Солуна, за будућност Ау-
 стро-Угарске Монархије, питање жи-
 вота или смрти.

Истина је, да је чишћење из Сан-
 цака 1908. већ било компромити-
 рало остварење тога програма;
 истина је, да је балканска криза,
 увеличањем Србије и Грчке, довела
 да изгледа тај програм коначно не
 остварљив; али је такођер истина,
 да је Аустрија изашла на бојно
 поље, да поништи све оне успјехе
 војне и политичке, који су се наго-
 милали посљедњих година противу
 њеног сна и њених потреба. И нај-
 послје, истина је, да у XX. вијеку
 једна држава не улази у страшни
 рат да освети једног принца него
 само да оствари један велики про-
 грам. Овај програм је у списима
 оних истих људи и оних истих
 амбјената, који су изазвали ката-
 строфу. И у тим списима стоји а-
 фирмација, да Аустрија мора имати
 Солун против Балканаца, Валону
 против Италијанаца.

Окупацијом Валоне ми смо дак-
 ле повриједили оне интересе ау-
 стријске, ради којих Аустрија во-
 јује; стајемо на пут оним опера-
 цијама, ради којих Аустрија рескира
 своју егзистенцију; заузмемо оно
 што Аустрија хоће по сваку цијену
 да има. Признајмо објективно: Ау-
 стрија има разлог што хоће Валону,
 апсолутно јој је потребита Валона,
 и апсолутно је дужна према себи
 иста да заузме Валону. Аустрија
 нема другог мора, и само Јадран-
 ско је у вези са свјетским животом.
 И кад би имала Солун, Јадранско
 море било би јој вазда плућа...
 Зато Аустрија не може оставити
 улазак у то њено море другој др-
 жави; не може оставити Валону у
 рукама Италије, а да не почини
 самоубиство.

Ако у овоме рату Аустрија по-
 бједи и тако ријешити балканско пи-
 тање у своју корист, она више неће
 имати да рјешава него само пита-
 ње о Валони. *Италија је морала*
бирати између самоодрицања Ва-
лоне и рата против Аустрије. Данас
 Аустрија пристаје на нашу окупа-
 цију са резервом да о томе диску-
 тира послје овог рата. То значи,
 да се резервира наложити нам по-
 вратак Валоне, ако побједи. Хоћемо
 ли чекати, да побједи, па да наша
 побјела тежа буде?! Наша влада
 не може нас издати: рат мора бити
 одлучен.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

† Командир Јован Ружић. Пишу нам
 из Дробњака, да је 28. новембра т. г.
 умро, послје кратког боловања, коман-
 дир Јован Ружић, чувени јунак и у сва-
 ком погледу изразит тип оних старих,
 добрих Дробњака.

Пуних је 60 година, од како је Ружић
 учинио први витешки подвиг и у друш-
 тву са Зеленом Зарубицом и Јаковом По-
 тураком код „Ограђенице“ посјекао два
 бега. Од тада је његов живот непрекид-
 на борба, а његово видно истицање у
 свим борбама најбоље посвједочавају ви-
 тешке ране и највиша војничка одлико-
 вања.

Посљедњу рану добио је под Скадром
 у прошлом рату, као старац од 84 год.

Ради карактеристике како је покојник
 уважаван и цијењен међу Дробњацима
 наводимо пример, кад је у рату 1876. г.
 Јован Ружић случајно остао без чете,
 јер је превишка чета имала другог офи-
 цира, тада су још у путу, ондашњи нај-
 виђенији главари команд. Грубан Цер-
 вић, кад Живко Пекић и архимандрит
 Михаил Церовић са својим братствима
 образовали чету Ружићеву, којој је тако-
 ђе том приликом додијељен за баракта-
 ра и чувени јунак Милан Кршиќаца.

До потоњег издјисаја, овај је витез са
 највишим интересовањем пратио садаш-
 њу гигантску борбу Словенства са Гер-
 манима, заборављајући на своје тешке
 болове.

Наш честити старина напустио је овај
 свијет мирне савјести, јер се је своме
 Краљу и Домовини достојно одужио, а
 његова крв, његови синови, дужни су
 да у овоме рату јунашвом и поштеним
 гласом и на даље уздрже и уздигну од-
 личан глас њиховог витешког родитеља,
 који их је својим трудом поставио у по-
 ложај како се најбоље може одужити
 Краљу и Домовини, јер су му сва три
 сина, и четврти унук, официри. В. Д.

† Јеремија Ф. Ковачевић. У низу сви-
 јетних гробова у светој борби за осло-
 бођење Српства видно мјесто заузима
 баталиона, војник Јеремија Ф. Ковачевић.

У српско турском рату свуда је пока-
 зивао својим личним примером, како је
 слатко за домовину борити се. Али од
 особитог значаја је његова одважност и
 неусграшивост у садашњем српско-ау-

стријском рату, гдје се је свуда истицао тако, да је изгледало, да млади борац баи и тражи што видније мјесто гдје ће свој живот принјети на олтар своје драге домовине — милога му Српства. То се је по његовој смрти јасно видјело из његовог својеручног тестаментa, који се нашао међу његовим хартијама. Тестамент кинти особитим патриотизмом, који очито показује, да је највећа слава сваком Србину у овом светом рату борити се до последње капи крви за ослобођење своје браће. И заиста у току цијеле борбе потврдио је примјерима своје патриотске мисли изложене у поменутом тестаменту. У свима нападаима које је непријатељ неколико пута извршио на наше позиције, особито на Омутућу, показао се потпуно неустрашив и одважан, а кад је бивао напад од наше стране такође је био међу првим борцима. Тако је 13. авг. на Тимору убио аустријског барјактара и једног подофицира и донио обиљежја: барјак и златне ките са сабље, који се сада налазе у његовом ожалашћеном дому као утјеха родитељима за славно погинулим јединцем. 17. окт. у Граховске Крше опет је убио једног аустријског војника и донио с њега пушку, а 27. октобра, кад је био у извидници на Тимору, напао је с друштвом аустријске предстраже, убили су два војника и кад је потрачао да уграби с њих оружје, сакривена аустријска војска оборила је са стране пилотун и задала му пет смртоносних рана, од којих је 28. окт. у 6 сати испустио своју племениту душу.

Покојник је оставио ожалашћене родитеље, супругу и петоро нејаке дјечице. Слава ти, драги Јеремије, и лака ти родна земља, за коју си свој млађани живот храбро жртвовао! **Н. П. К.** учитељ.

ТЕЛЕГРАМИ

Лондон, 26. децембра. Дели Кроули јавља да су њемачки авијатичари поново бацили бомбе на Денкерк; нико није погинуо, такође два њемачка аероплана појавила су се над Хиром.

Лондон, 26. дец. Краљ Ђорђе послао је сто фунти стерлинга Црногорском Црвеном Крсту. Једна експедиција Црвеног Крста отпутоваће ускоро из Лондона, на једној јахти која припада једном трговцу Милоњу Сер Томилиртону за Бар и Солун. Љекари и болничарке искрцаће се у Бару одакле ће отићи на Цетиње. Осам љекара и болничарке искрцаће се у Солуну и отићи за Србију.

Рим, 27. децембра. Агенција Стефани јавља да је Коромилас у једном интервју који је имао са дописницима Трибуне и Ђорнале Д'Италија изјавио, да је Грчка крстарица одаслава у Драчу искључиво у циљу да пружи склониште грчким поданицима у случају опасности.

Берлин, 27. децембра. Жорф Вајл, шtrasбуршки посланик у Рајхстагу који је као што је познато ступио у француску војску, оглашен да је изгубио њемачку националност.

Беч, 27. децембра. Јављају да је Предсједник Министарства Вивиан извјештен званично да је његов млађи син погинуо приликом једног напада на њемачке ровове као и генерал колонијалне пјешадије Ремон.

Букурешт, 28. децембра. Телеграфише из Драча Агенција Стефани 26. децембра, да од јуче влада мир у околини.

Рим, 28. дец. Ђорнале д'Италија дознаје из Бара да се побуњенички покрет проширио на цијелу средњу Арбанију од Санђовани ди Медуа па до Војше. Муслимани су у Санђовани и ако је примирје наставили непријатељства спречавајући пренос робе за Црну Гору преко Бојане. Италијанска Влада да би се обавијестила о ситуацији послала је у Санђовани ратни брод „Пијемонт“.

Софија, 28. дец. Министарски Савет ријешио је да скине забрану

извоза пасуља, сира, кромпира, маиса и кашкаваља.

Париз, 28. децембра. Званично се саопштава да су снажни напади Нијемаца у Аргони, код Фурде-Пари, у околини Вердена и на висовима који господују Стенбаком одбијени.

Париз, 29. децембра. Званично саопштење каже да су Французи сјеверно од Соасона отели од Нијемаца једну редуту и освојили двије узастопне линије шанчева, дошавши до треће. Три њемачка противнапада била су одбијена. У Аргони снажан њемачки напад на вис Отшвоше приморао је Французе да уступе један километар, али противнападом положај је поново повраћен.

Париз, 30. децембра. Сјеверно од Соасона били су у јутро одбијени њемачки противнапади. Освојене шанчеве између Перт-ле-Хирлиса непријатељ је живо нападао, али с потпуном неуспјехом и с великим губитцима.

Петрвград, 30. децембра. Према извјештајима с приватне стране која још нијесу потврђена, крстарица „Гебен“ кад је улазила у Босфор, наишла је на одбране од подморских лађа и била пробијена на два мјеста. Оправке ће изискивати најмање десет недјеља.

Париз, 30. дец. Указом Предсједника Републике забрањена је у свој Француској продаја апсента и сличних пића, као и отварање нових доккала за точење спиритуозних пића.

Париз, 30. децембра. Француске новине сматрају турски слом као њемачки пораз, који ће имати утицаја на унутрашње стање отоманског царства, утичући повољно на главна европска бојишта.

Копенхаген, 30. децембра. Новине доносе да су Нијемци јако утврдили белгијску обалу, бојећи се евентуалног искрцавања Енглеза.

Рим, 30. децембра. Министар Грчке у Риму, интервјуисан од новинара, изјавио је да је шаљање крстарице „Хеладе“ у Драчу одлучено поводом пожуривања и тражења грчког посланства у Драчу да се узмогну украти чланови посланства и грчки поданици ради стања у вароши. Министар је додао да тај догађај нема никакав политички карактер.

„La Tribuna“ прима из Атине да новине званично тврде како је мисија „Хеладе“ у Драчу ограничена на укрцавање поданика у случају опасности, и да је добила строга наређења да се уздржи од ма какве војне акције.

Петроград, 30. дец. Поводом званичног турског саопштења о тобожњим турским побједама код Азербејџана или Миндуаба и да је ту погинуо велики књаз Александар Михајловић, — главни штаб изјављује да није било никаквих турских побједа, осим што је код Миндуаба било чарке између пратње руског конзула и курдских чета. Велики књаз Александар Михајловић који је у добром здрављу, и не налази се на кавкаском бојишту.

Лондон, 30. дец. Енглески адмиралитет објављује да се крстарица „Аудацус“ за коју се тврдило да је потопљена у Сјеверном Мору код Ирске, налази у енглесквј ескадри неоштећена.

Рим, 30. децем. Помоћни брод „Сицилија“ послан је у Драчу да замијени „Сардинију“ која ће се вјероватно вратити у Валону.

Министар Алиоти допутовао је у Рим да конферише са владом о положају у Арбанији.

„Соггере д'Италиа“ тврди, да ће поводом протестовања Италије ради шањања „Хеладе“ у Драчу, атинска влада опозвати своју крстарицу.

Позивају се г. г. претплатници „Гласа Црногорца“, којима истиче претплата 1. јан. 1915 год., да изволе обновити претплату; у противном шаљање листа свакоме ће се обуставити од 1. јануара 1915.

Цетиње, 13. децембра 1914.

Администрација „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“

Званични огласи

Објава. Како се на дан 23. децембра 1914 године није нико од занатлија пријавио интендантури Тушког Војног Округа, на лицитацију за израду 25 спољних телера на Војном стану у Тузима, — то са овим поново Интендантура заказује лицитацију дана 14. јануара 1915.

Горње се доставља заинтересованим до знања, а услови се израде могу сазнати сваког дана у канцеларији од 8—12 прије и од 2—6 послје подне.

Број 2035. Из канцеларије Интенд. Тушког Војног Округа, 26. децембра 1914 г., Тузи. (2,3)

Објава. Сагласно данашњем решењу Краљ. Обл. Суда, број доњи, овим се објављује, да ће дана 31. децембра ове године од 8—12 прије и од 2—6 сати послје подне у канцеларији Обласног Суда бити јавна лицитација за издавање хљеба свим истражним притвореницима у Истражном Затвору у Подгорици у току 1915 године.

Подузимач за издавање хљеба обавезан је положити суду кауцију од пет стотина (500) перпера, или дати два сигурна јемца, која ће Суд, као такве примити. Хљеб мора бити од чисте домаће пшенице, ситно самљевене, добро печен и по занату уређен, а подузимач га има издати притвореницима на тражњу за то надлежних у свако доба дана и у оноликим количинама, колико је сваког дана истражних притвореника, рачунајући на сваку особу по један и по кгр. дневно. Деталнија обавјештења о лиферовану реченог хљеба лицитанти могу сазнати сваког радног дана у канцеларијско вријеме у канцеларији Обласног Суда.

Лиферовање истог ће се уступити оном лицитанту, чаја би понуда била најнижа и за суд повољна.

Број 2904. VII—1914—69.
Подгорица, 12. децембра 1914 г.
— Краљ. Обласни Суд — за предсједника — судија,
П. А. Пејановић. (3,3)

Службени огласи

Оглас. Десет акција Црногорске банке четвртог кола од броја 3645 до закључно 3654, које је изгубио д-р Јован Кујачић, љекар из Србије, амортизираше су ријешењем од 17. децембра текуће године.

Горње се објављује заинтересованим на тражење поменутог Кујачића.
Број 3016. VI—1914—168.
На Цетињу, 17. децембра 1914.
— Предсједник Краљ. Обл. Суда —
(бр. 604, 2,3) Александар К. Матановић.

Приватни огласи

Оглас. Издајем под офит доњи спрат моје куће, гдје има пет пространих одјељена, у којима је до сад била Филијала Никшићког Трговачког Друштва.

Цетиње.
(бр. 606, 2,3) **Ивана Никшићина Ражнатовић.**

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти милог нам и никад непрежаљеног сина — односно брата

† ПЕТРА Р. СТАНИШИЋА

— регрута III-ег бат. Санџачког Одрета — који у најљепшем цвијету своје младости у 19 год, славно паде у крвавој борби на Глашину 6. октобра ове год.

Сматрамо за дужност изјавити најдубљу благодарност ађутанту III. бат. Санџачког Одрета Петру Чучковићу бившем другу милога покојника, који нам је први са топлим саучешћем јавио ту тужну вијест, такође хвала свима онима, који нам изјавише топла саучешћа писмено или телеграфски. Особита хвала грађанству вароши Никшића са околином, који лично учествоваше у нашој великој тузи и стим нам у неколико тугу ублажише. Још једном хвала свима, који нам са којим путем изјавише своја топла саучешћа.

Никшић, 28. октобра 1914.
Ожалашћени: отац Радосав; мајка Ружа; браћа: Буро, Душан, Благо и Никола; сестре: Неда, Марица и Љубица; снаха Мара и цијела родбина. (бр. 610, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег нигда непрежаљеног брата, супруга, оца, ђевера и стрица

† Лабуда Ф. Јовановића

који се послје дуге и тешке болести пресели у вјечност 7. г. мј. у 46 години свога живота, — сматрамо за свету дужност овим путем изјавити најоданију благодарност Њ. В. Краљу и Краљици, као и Италијанској Краљици Јелени, на њиховој великој пажњи и помоћи приликом покојниковог боловања

Вјечита благодарност Њ. Кр. В. Књазу Мирку на пажњи и помоћи за вријеме покојникове болести, као и на саучешћу и помоћи, које нам изјави преко управитеља Двора приликом покојникове смрти.

Вјечито остајемо благодарни Њ. Кр. В. Књазу Петру на телеграфском саучешћу.

Дубоко остајемо благодарни: г. Саву Вулеутићу, министру ун. дјела на саучешћу и указаној помоћи покојниковој фамилији; г. Ристу Поповићу, министру финансија и грађевина на личном саучешћу; докторима: Перезићу, Огњеновићу, Матановићу и Иличковићу на труду и заузимању приликом покојникове болести; г. г.: проту Матановићу и попу Симу Мартиновићу на извршеном обреду приликом погребне; грађанству вароши Цетиња обојег пола, Умчанима, Бајицама, Доњокрајцима, Груђанима, као и браћи Бјелощима, који на глас смрти покојникове у великом броју дођоше, покојника ожалише, до вјечне куће испратише и тиме нам у многоме тугу ублажише.

Такође благодарни остајемо и свима онима, који нам са којим путем изјавише своја саучешћа. Цетиње, 10. децембра 1914.

Ожалашћени: супруга Ђуке; браћа: Илија, Марко и Васо с осталом породицом. (бр. 602, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Наш никад непрежаљени син, односно брат

† ЂУРО В. ОТАШЕВИЋ

погинуо је 6. октобра тек. год. код Глашине на јуриш, у 20 години свога млађаног живота.

И поред велике жалости, која обавија наша срца, смета нам је дужност, да изразимо доживотну благодарност господину поруч. Саву Ускоковићу, који нас писмено извести о његовој погобији са онако дирљивим изразима: „Мени, као четном командиром, окрњено је са покојником доста, јер он бијаше између најхрабријих мојих војника, моја прва узданица, који је самном био и у најтежим приликама. И ако си ожалашћен за онаквим сином, храбрим јунаком, ријетког примјера, али благо теби, — када си имао онаквог сина, сивог сокола, који не пожали свога живота за Господара и Домовину. Његово име неће остати у заборава, докле је његових другова и старјешина!“

Хвала такође његовом саучешћу Јовану Вујовићу на писменом саучешћу.

Хвала браћи Загарчанима и многобројним пријатељима из Подгорице, Бјелопавлића и Загреде, који у великом броју дођоше и пок. ожалише.

Поново свијема хвала!

Загарач, 12. децембра 1914.
Ожалашћени: отац Велиша; мајка Закна; браћа: Мићо, Петар, Лазар; сестре: Јоке, Радуша. (бр. 599, 1,1)

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Поводом смрти нашег нигда незаборављеног сина, брата и ђевера

† БЛАЖА И. ИВАНЧЕВИЋА

краљев. жандарма

који се послје подужг боловања, у својој 19-тој години, 8. о. мј. пресели у вјечност, те овим путем сматрамо за дужност изјавити своју захвалност свим нашим пријатељима, кумовима, друговима и познаницима, који покојника отпратише до вјечне куће и тиме нам у велико тугу ублажише.

Особита хвала нека је г. г. свештеницима: проту Душану Петровићу и попу Јовану Лековићу, који над покојником извршише опјело.

Доживотна хвала г. Шаку Лекићу, члану општ. суда у Пећи, који се са покојником онако дирљивим говором опрости над гробом.

Нека је хвала команданту и официрима жандарм. кара, који уз своје телеграфско саучешће упутише онакву похвалу рада покојниковог.

Такође хвала и друговима покојниковим на телеграфском саучешћу.

Још један пут доживотна хвала свима и свакоме, ко покојника попрати до вјечне куће, или нам писмено или усмено изјави саучешће.

Подгорица, 14. децембра 1914.

Ожалашћени: отац Илија; мајка Милица; браћа: Милош, Захарија и Радосав; сестре: Анђа и Миља; снаха Миљуша и остала родбина. (бр. 605, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег нигда непрежаљеног јединца сина, мужа и брата

† Спасоја М. Јовановића

који се послје тешког и дугог боловања 8. децембра т. г. у болници „Данило I“ на Цетињу, у 27 години свога живота пресели у вјечност; не можемо пропустити, а да овим путем не изјавимо нашу велику благодарност чиновништву и грађанству вароши Цетиња, које покојника за вријеме дугог боловања пажљиво у болести обилазаше, а на сам дан погребне великим својим присуством спровод увеличаше. — Особиту благодарност изјављујемо чиновништву и грађанству вароши Ђаковице, који нам својим многобројним присуством у велико тугу ублажише.

Доживотна хвала лекарима: Перезићу, Матановићу и Иличковићу, који се онако својски заузимаху, да нам покојника из чељусту смрти отргну.

Хвала мјесном свештенику вароши Цетиња проту К. Матановићу, који над покојником опјело изврши.

Још једанпут свима и свакоме хвала, који нам писмено, усмено или телеграфски саучешће изјавише.

Ђаковица, 15. децембра 1914.

Ожалашћени: мајка Милица; супруга Милосава; сестре: Бетна и Петруша са осталом родбином. (бр. 608, 1,1)